Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, judecător Natalia Lupașcu
Dosarul nr. 2a-2686/25
(2-23165184-02-2a-28072025)

D E C I Z I E

4 februarie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Hristina Craveț şi Roman Pascari
Grefier Gabriela Catrinesco

examinând, în şedinţă de judecată publică, cererea de apel declarată de avocata Mariana Barașianț, în interesele Tamarei Dumitrașco,

împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 7 aprilie 2025, prin care s-a respins acțiunea,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată, înaintată de Tamara Dumitrașco către Asociația de proprietari în condominiu A130-0167, intervenient accesoriu Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova privind repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La 20 noiembrie 2023, avocata Mariana Barașianț, în interesele reclamantei Tamara Dumitrașco s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Asociația de proprietari în condominiu A130-0167, intervenient accesoriu Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova privind repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta a indicat, că în luna decembrie 2022, reclamanta s-a adresat cu plângere către CNPDCP privind prelucrarea neconformă a datelor cu caracter personal ce o vizează, stocate în Registrul bunurilor imobile efectuată de către Asociația de Coproprietari în Condominiu nr. 55/405 (actualmente - APC A130-0167). În baza acestei plângeri, CNDCP a inițiat verificarea conformității operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal.

În cadrul verificării s-a constatat, că între APC Al 30-0167 și reprezentantul grupului de inițiativă pentru formarea și înregistrarea ACC, cet. Alina Pînzaru a fost încheiat Contract de prestare a serviciilor de consultare și colaborare, prin care APC A130-0167 s-a obligat să consulte beneficiarul referitor la petrecerea adunării generale a coproprietarilor conform Legii cu privire la condominiului, formarea Asociației de coproprietari în condominiu, perfectarea proceselor verbale a adunării generale proceselor verbale a consiliului procedura înregistrării asociației la ASP în registrul persoanelor juridice, să contribuie la formarea listei coproprietarilor casei de locuit din str. Buzdugan nr. 1,3 și 5, avizarea membrilor potențiali

despre adunarea generală și prezentarea listei coproprietarilor/membrilor Asociației de coproprietari nou creată la ASP, Camera înregistrării de stat conform procedurii prevăzute de legislație. Totodată s-a mai menționat faptul că pentru executarea prevederilor contractului de asistență, executorul are dreptul să acceseze datele membrilor condominiului din registrul bunurilor imobile în scopul creării și înregistrării Asociației de coproprietari în condominiu să colecteze datele necesare despre proprietari a bunurilor imobile situate pe str. Buzdugan 2 nr.1,3 și 5, să contribuie la încheierea contractelor de prestatori de servicii ÎCS Premier Energy, Apă Canal Chișinău, etc

Menționează, că conform art. 5 al Legii 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, consimțământul subiectului datelor cu caracter personal nu este cerut în cazurile în care prelucrarea este necesară pentru executarea unui contract, însă art. 5 al Legii 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal stipulează că executarea unui contract la care subiectul datelor cu caracter personal este parte sau pentru luarea unor măsuri înaintea încheierii contractului, la cererea acestuia. Pârâtul în scopul soluționării chestiunilor ce țin de activitatea sa a permis unei persoane terțe să acceseze date personale ale reclamantei fără acordul acestora, în special este îndoielnică necesitatea accesării datelor personale pentru crearea asociației. Notează că contractele cu furnizorii de servicii sunt semnate direct de beneficiar, ca urmare pârâtul nefiind implicat în contractarea serviciilor date. Mai mult ca atât, pârâtul nici nu a informat ulterior reclamanta despre faptul accesării și prelucrării datelor personale ale acesteia.

Invocă prevederile art. 12 al Legii 133/2011 alin. (2), conform cărora în cazul în care datele cu caracter personal nu sînt colectate direct de la subiectul datelor, operatorul sau persoana împuternicită de către operator este obligată ca, în momentul colectării datelor sau, dacă se intenționează dezvăluirea acestora către terți, cel mai târziu în momentul primei dezvăluiri, să furnizeze subiectului datelor cu caracter personal informația privind categoriile de date care urmează a fi colectate sau dezvăluite, precum și informațiile indicate la alin (1), cu excepția pct.3) lit.c). Ca urmare, în urma tuturor acțiunilor pârâtului este evident că accesarea datelor personale ale reclamantei au fost făcute cu rea intenție, în scopuri personale.

Consideră că prin acțiunile sale, pârâtul a încălcat în mod flagrant art. 8 alin. (1) din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamental, potrivit căruia orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale.

Drept urmare a înaintării plângerii în temeiul art. 27 din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personale, la data de 22 februarie 2023, CNDCP a emis decizia nr. 42, în baza acestei Decizii, CNPDCP a constatat încălcarea prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a) și b) și art. 5 alin (1) din Legea privind protecția datelor cu caracter personal, la prelucrarea datelor cu caracter personal ce o vizează pe cet. Tamara Dumitrașco de către APC Al 30-0167.

În conformitate cu art. 5 al legii nr. 133 din 08.07.2011 privind protecția datelor cu caracter personal, prelucrarea datelor cu caracter personal se efectuează cu consimțământul subiectului datelor cu caracter personal.

Totodată art. 5 alin. (5) al Legii nr. 133 din 08 07.2011 stipulează că consimțământul subiectului datelor cu caracter personal nu este cerut în cazurile în care prelucrarea este necesară pentru a) executarea unui contract la care subiectul datelor cu caracter personal este parte sau pentru luarea unor măsuri înaintea încheierii contractului, la cererea acestuia; b)

îndeplinirea unei obligații care îi revine operatorului conform legii; c) protejarea vieții, integrității fizice sau a sănătății subiectului datelor cu caracter personal; d) executarea sarcinilor de interes public sau care rezultă din exercitarea prerogativelor de autoritate publică cu care este învestit operatorul sau terțul căruia îi sînt dezvăluite datele cu caracter personal; e) realizarea unui interes legitim al operatorului sau al terțului căruia îi sînt dezvăluite datele cu caracter personal, cu condiția ca acest interes să nu prejudicieze interesele sau drepturile și libertățile fundamentale ale subiectului datelor cu caracter personal; el) efectuarea auditului public extern; f) scopuri statistice, de cercetare istorică sau științifică, cu condiția ca datele cu caracter personal să rămînă anonime pe toată durata prelucrării; g) schimbul de date în condițiile legislației în vigoare cu privire la schimbul de date și interoperabilitate. Consimțământul reclamantei pentru prelucrarea datelor cu caracter personal nu a fost solicitat de către pârât, datele au fost prelucrate samavolnic, ba mai mult prelucrarea datelor efectuată fără consimțământ nu întrunește nici una din condițiile stipulate în alin. 5 art. 5 al Legii nr. 133 din 08.07.2011, unde sunt prevăzute cazurile ce nu au nevoie de consimțământ pentru prelucrarea datelor cu caracter personal.

Invocă reclamanta art.30 alin. (21) din același act normativ, conform căruia, în cazul în care o persoană împuternicită de un operator recrutează o altă persoană împuternicită pentru efectuarea de operațiuni de prelucrare specifică în numele operatorului, aceleași obligații privind protecția datelor cu caracter personal, prevăzute în contractul sau în alt act juridic încheiat între operator și persoana împuternicită de operator, revin și celei de-a doua persoane împuternicite, în temeiul unui contract sau al unui alt act juridic, în special care să furnizeze garanții suficiente pentru punerea în aplicare a unor măsuri tehnice și organizatorice adecvate, astfel încât prelucrarea să îndeplinească cerințele prezentei legi. în cazul în care cea de-a doua persoană împuternicită nu își respectă obligațiile privind protecția datelor cu caracter personal, persoana împuternicită de operator continuă să poarte răspundere deplină față de operator în ceea ce privește îndeplinirea obligațiilor celei de-a doua persoane împuternicite.

În conformitate cu art. 18 al Legii nr. 133, orice persoană care a suferit un prejudiciu în urma unei prelucrări de date cu caracter personal efectuată ilegal sau căreia i-au fost încălcate drepturile și interesele garantate de prezenta lege are dreptul de a sesiza instanța de judecată pentru repararea prejudiciilor materiale și morale.

Solicită reclamanta încasarea de la APC A130-0167 în beneficiul reclamantei Tamara Dumitrașco a prejudiciului moral cauzat în suma de 20 000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată suportate.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 7 aprilie 2025 s-a respins cererea de chemare în judecată, înaintată de Dumitrașco Tamara către Asociația de proprietari în condominiu A130-0167, intervenient accesoriu Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova privind repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

Solicitarea apelantului:

Invocând dezacordul cu soluția primei instanțe, la 8 aprilie 2025 avocata Mariana Barașianț, în interesele Tamarei Dumitrașco, a depus apel împotriva hotărârii Judecătoriei

Chișinău, sediul Rîșcani din 7 aprilie 2025, solicitînd casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

Argumentele părților:

În motivarea apelului, reprezentantul apelantei a reiterat, în esență, argumentele de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată, susținând că prelucrarea datelor cu caracter personal ale apelantei a fost efectuată fără consimțământul acesteia, în mod nejustificat și cu încălcarea prevederilor Legii nr. 133 din 08.07.2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

În acest sens, s-a invocat că consimțământul apelantei pentru prelucrarea datelor nu a fost solicitat de către pârât, iar prelucrarea efectuată nu s-ar încadra în niciuna dintre situațiile prevăzute de art. 5 alin. (5) din Legea nr. 133/2011, în care prelucrarea datelor poate avea loc fără consimțământul persoanei vizate.

De asemenea, apelanta a făcut trimitere la prevederile art. 30 alin. (21) din Legea nr. 133/2011, subliniind că în cazul implicării mai multor persoane împuternicite în prelucrarea datelor, acestea poartă obligații similare privind protecția datelor cu caracter personal, iar răspunderea pentru eventualele încălcări revine, în final, persoanei împuternicite de operator.

Totodată, invocând art. 18 din Legea nr. 133/2011, apelanta a susținut că orice persoană ale cărei drepturi au fost încălcate printr-o prelucrare ilegală a datelor cu caracter personal are dreptul la repararea prejudiciului material și moral suferit.

În argumentarea poziției sale, apelanta a afirmat că accesarea nejustificată a datelor cu caracter personal și transmiterea acestora către terți constituie o ingerință în viața privată, afectând dreptul persoanei de a controla informațiile care o privesc și modul în care acestea sunt utilizate.

S-a mai susținut, că accesul neautorizat la datele personale reprezintă o încălcare a dreptului la viață privată și a demnității persoanei, iar în speță prelucrarea ar fi fost realizată cu intenție și cu rea-credință, fapt care justifică acordarea unor despăgubiri majorate, inclusiv în scop preventiv și de descurajare a unor astfel de conduite în viitor.

În acest context, apelanta a apreciat că, în condițiile în care protecția datelor cu caracter personal capătă o importanță sporită în societatea contemporană, instanțele de judecată trebuie să acorde o atenție deosebită consecințelor negative generate de încălcarea acestor norme, inclusiv sub aspectul prejudiciului moral.

La cererea de apel reprezentantul intimatei APC A130-0167, avocata Maria Perebicovscaia a prezentat referința, prin care și-a exprimat dezacordul cu argumentele expuse în cererea de apel, solicitînd respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată.

Termenul de declarare a apelului:

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În acest context, având în vedere că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani a fost pronunțat la 7 aprilie 2025, iar cererea de apel a fost depusă la 8 aprilie 2025, Colegiul judiciar constată că aceasta a fost declarată în termen.

Poziția părților în ședința de apel:

În ședința instanței de apel reprezentantul apelantei Tamara Dumitrașco, avocata Mariana Barașianț nu s-a prezentat, însă prin intermediul poștei electronice a expediat o cerere, prin care a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.

Apelanta Tamara Dumitrașco, cît și reprezentantul intimatei APC A130-0167, avocata Maria Perebicovscaia, legal citați despre locul, data și ora ședinței de judecată, în ședința instanței de apel nu s-au prezentat, nu au comunicat motivele neprezentării și nu au solicitat examinarea apelului în lipsa sa. Instanța de apel, în temeiul art. 379 alin.(2) Cod de procedură civilă, a dispus examinarea apelului în lipsa acestora.

Aprecierea instanței de apel:

Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul consideră apelul declarat drept neîntemeiat și care urmează a fi respins, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 373 Cod de procedură civilă, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă. Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situaţie mai dificilă decît aceea din hotărîrea atacată cu apel, cu excepţia cazurilor cînd consimte şi cînd hotărîrea este atacată şi de alţi participanţi la proces.

Potrivit art. 385 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Conform prevederilor art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale, dacă legea nu dispune altfel.

Totodată, prevederile art. 122 alin. (1) Cod de procedură civilă stabilesc că, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace probante nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace.

În conformitate cu art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Astfel, din probatoriul administrat în cauză rezultă că reclamanta s-a adresat cu plângere către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal (CNPDCP), invocând prelucrarea neconformă a datelor sale cu caracter personal, stocate în Registrul bunurilor imobile, de către Asociația de Coproprietari în Condominiu nr. 55/405 (actualmente – APC A130-0167).

Prin decizia nr. 42 din 22.02.2023, CNPDCP a constatat încălcarea de către ACC 55/405 a prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a) și b) și art. 5 alin. (1) din Legea nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, în procesul de prelucrare a datelor ce o vizează pe cet.

Dumitrașco Tamara, în circumstanțele de fapt și de drept expuse în decizia respectivă (f.d. 25–32).

În acest sens, autoritatea de control a reținut că ACC 55/405 nu a prezentat informațiile relevante privind temeiul și scopul accesării datelor, precum și nu a demonstrat existența unei legături de cauzalitate între datele cu caracter personal ale proprietarului imobilului și scopul declarat al prelucrării, nefiind stabilit un scop determinat, explicit și legitim al operațiunii de accesare a datelor.

În prezenta cauză, reclamanta Tamara Dumitrașco solicită repararea prejudiciului moral în cuantum de 20 000 lei, invocând că accesarea datelor sale personale de către A.P.C. A130-0167, fără consimțământul său, constituie o ingerință nejustificată în viața sa privată.

Prima instanță, examinând cauza în fond, a concluzionat asupra netemeiniciei acțiunii și a respins-o ca neîntemeiată.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate prin prisma argumentelor invocate în apel și raportându-le la materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru constată că instanța de fond a stabilit corect raportul juridic litigios, a elucidat complet circumstanțele relevante cauzei și a dat o apreciere obiectivă și multilaterală probelor administrate, iar hotărârea pronunțată este legală și întemeiată.

În contextul pretențiilor deduse judecății, instanța de apel reține că, potrivit art. 4 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, datele cu caracter personal trebuie să fie prelucrate în mod legal, echitabil și transparent și colectate în scopuri determinate, explicite și legitime, fără a fi ulterior prelucrate într-un mod incompatibil cu aceste scopuri.

Conform art. 5 alin. (1) din aceeași lege, prelucrarea datelor cu caracter personal se efectuează, de regulă, cu consimțământul subiectului datelor, cu excepția cazurilor expres prevăzute de lege.

Potrivit art. 18 din Legea nr. 133/2011, orice persoană care a suferit un prejudiciu în urma unei prelucrări ilegale a datelor cu caracter personal sau căreia i-au fost încălcate drepturile garantate de lege are dreptul de a solicita repararea prejudiciului material și moral.

De asemenea, conform art. 2036 alin. (1) Cod civil, în cazul atingerii drepturilor personale nepatrimoniale, instanța poate obliga persoana responsabilă la repararea prejudiciului moral prin plata de despăgubiri, iar potrivit art. 2037 Cod civil, cuantumul despăgubirii se determină în funcție de gravitatea prejudiciului, circumstanțele cauzei și măsura în care despăgubirea poate asigura o reparație echitabilă victimei.

Raportând la speță normele legale sus-menționate și circumstanțele de fapt stabilite, Colegiul atestă că instanța de fond, în mod întemeiat, a concluzionat că nu sunt întrunite condițiile legale pentru angajarea răspunderii civile delictuale sub forma reparării prejudiciului moral solicitat de reclamantă.

În acest sens, deși prin decizia CNPDCP nr. 42 din 22.02.2023 s-a constatat încălcarea prevederilor Legii nr. 133/2011 de către ACC 55/405, această constatare nu generează, în mod automat și necondiționat, obligația de reparare a prejudiciului moral în cuantumul solicitat, fiind necesară dovedirea existenței unui prejudiciu efectiv, a legăturii de cauzalitate între faptă și prejudiciu, precum și a întinderii acestuia.

Or, din materialele cauzei nu rezultă probarea unui prejudiciu moral concret, distinct și individualizat, care să depășească simpla constatare a unei încălcări formale a normelor privind protecția datelor cu caracter personal.

Totodată, Colegiul reține că reclamanta nu a demonstrat în ce mod concret accesarea datelor sale din Registrul bunurilor imobile i-ar fi cauzat suferințe psihice de o intensitate care să justifice acordarea despăgubirilor solicitate, iar cuantumul pretins nu este susținut de probe pertinente și concludente.

În aceste condiții, simpla constatare a unei încălcări de către autoritatea de control nu este suficientă pentru acordarea automată a prejudiciului moral, în lipsa probării cumulative a condițiilor răspunderii civile delictuale prevăzute de Codul civil.

Referitor la argumentele apelantei, potrivit căreia prelucrarea datelor cu caracter personal ar fi fost efectuată fără consimțământul acesteia și, prin urmare, în mod ilegal, Colegiul reține că, deși consimțământul subiectului datelor reprezintă un temei general de prelucrare, Legea nr. 133/2011 prevede expres și alte temeiuri legale în care prelucrarea este permisă fără consimțământ, în condițiile stabilite de lege. Prin urmare, simpla absență a consimțământului nu este suficientă pentru a concluziona asupra caracterului ilicit al prelucrării.

În acest sens, instanța de apel subliniază că legalitatea prelucrării datelor cu caracter personal se apreciază prin raportare la ansamblul condițiilor prevăzute de Legea nr. 133/2011, inclusiv existența unui scop determinat, legitim și justificat, precum și respectarea principiilor proporționalității și necesității, aspecte care trebuie analizate în concret, în funcție de circumstanțele fiecărei spețe.

În ceea ce privește invocarea deciziei CNPDCP, Colegiul reține că aceasta are valoare probatorie în cauză, însă nu determină în mod automat angajarea răspunderii civile delictuale și nici nu substituie analiza instanței cu privire la existența prejudiciului și a legăturii de cauzalitate. Stabilirea încălcării normelor privind protecția datelor nu echivalează cu dovada unui prejudiciu moral reparabil în sensul art. art.2036-2037 Cod civil.

Sub acest aspect, apelanta nu a făcut dovada existenței unui prejudiciu moral efectiv, concret și individualizat, limitându-se la afirmații generale privind ingerința în viața privată și atingerea adusă demnității personale, fără a prezenta probe care să confirme intensitatea suferințelor psihice invocate, consecințele concrete ale pretinsei încălcări și modul în care acestea s-ar fi reflectat în viața sa personală sau socială.

Or, potrivit regulilor generale de probațiune prevăzute de art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, sarcina probei incumbă părții care invocă un fapt juridic în susținerea pretențiilor sale, iar simpla invocare a încălcării unui drept nu este suficientă pentru admiterea automată a despăgubirilor.

Cu privire la susținerea apelantei referitoare la existența unei conduite intenționate și de rea-credință din partea pârâtului, Colegiul constată că aceasta nu este susținută de probe concludente administrate în cauză. Reaua-credință nu se prezumă, ci trebuie dovedită în mod cert, prin elemente factuale obiective, ceea ce în speță nu s-a realizat.

În consecință, argumentele apelantei privind pretinsa ilegalitate evidentă a prelucrării datelor, existența unui prejudiciu moral cert și caracterul intenționat al faptei nu sunt confirmate prin materialul probator administrat și nu pot justifica admiterea apelului.

În concluzie, având în vedere că criticile invocate de apelantă, susținute prin argumente ce reflectă propria apreciere asupra circumstanțelor de fapt ale cauzei, nu sunt de natură să

răstoarne soluția de respingere a acțiunii, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge apelul și de a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 385 alin.(1) lit. a), art. art. 389-390, CPC, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

d e c i d e :

Se respinge cererea de apel declarată de avocata Mariana Barașianț, în interesele Tamarei Dumitrașco.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 7 aprilie 2025, adoptată în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Tamara Dumitrașco către Asociația de proprietari în condominiu A130-0167, intervenient accesoriu Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova privind repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este definitivă din momentul pronunţării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Președintele completului,
judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Hristina Craveț

Roman Pascari